

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ

— Ἡ ἐν Ἀθήναις Γερμανικῇ Ἀρχαιολογικῇ Σχολῇ τὴν 18τὴν Μαΐου ἐπανελάβε τὰς ἐν Λευκάδι ἀνασκαφὰς εἰς τὴν πεδιάδα Νυδρί διαπάναις τοῦ κ. Coe Koop. Αἱ ἀνασκαφαὶ θὰ γείνουν εἰς τρία μέρη εἰς τὴν πεδιάδα Νυδριοῦ, ὅπου ἀναζητεῖται τὸ μέγαρον τοῦ Ὀδυσσεύς καὶ ἡ πόλις Ἰθάκη. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὑδραγωγείου ἐνθα κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εὐρέθησαν τὰ ἔγγραφα τῆς κρήνης τοῦ Ὀδυσσεύς καὶ εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Νηλεῦς ὅρους ὅπου ἐλπίζεται ν' ἀνακαλυφθῶσι τάφοι.

Ὁ κ. Δαίρπελ ἐπανερχόμενος ἐκ τῶν ἀνὰ τὴν Πελοπόννησον καὶ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου ἀρχαιολογικῶν ταξιδιῶν του, ἅτινα ἐπεχείρησε μετὰ συναδελφών του, θὰ μεταβῇ εἰς Κρήτην καὶ Τροίαν, καὶ κατοπιν εἰς Λευκάδα, πρὸς ἐξυκολούθησιν τῶν ἀνασκαφῶν.

— Εἰς τὰς ἐν Ὁρχομενῷ τῆς Βοιωτίας ἐνεργουμένας ὑπὸ τῆς Β. Ἀκαδημίας τοῦ Μονάρχου διὰ τοῦ κ. Φουτθαϊγκλερ ἀνασκαφὰς ἀπεκαλύφθησαν πολλοὶ τάφοι μυκηναϊκῆς ἐποχῆς καὶ ἄλλοι ἀρχαιοτεροί, οἵτινες, ὡς φαίνεται, προέρχονται ἐκ τῆς ἐποχῆς τῶν Μινυῶν. Ἐντὸς τῶν τελευταίων τούτων τάφων εὐρέθησαν πλῆθος ἀγγείων, ἐπὶ τινος δὲ τῶν ἀγγείων τούτων φαίνονται κεχαραγμένα γράμματα ὅμοια πρὸς ἐκεῖνα τὰ ὅποια φέρουσι τὰ ἐν Κρήτῃ ὑπὸ τοῦ ἀρχαιολόγου Ἐβανς εὐρεθέντα ἀγγεία. Ἡ εὐρεσις τοιούτων γραμμάτων ἐν Βοιωτίᾳ θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀρχαιολόγων ὡς σπουδαιότατον ἀποτέλεσμα τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ Φουτθαϊγκλερ.

— Ὁ κ. Ὡμόλλ, εἰς Δελφοῦς ἐπελήφθη τῶν ἐργασίων πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ Θησαυροῦ τῶν Ἀθηναίων.

Ἀφοῦ ἰσπευδῶθη τὸ κεκλιμένον ἐν μέρει κρηπίδωμα τοῦ οἰκοδομήματος, ἤρχισεν ἡ ἀνοικοδόμησις τοῦ κτιρίου διὰ τοῦ σωζομένου ὕλικου καὶ ἀντικαθίστανται ἐλλείποντές τινες λίθοι διὰ μαρμάρου τῆς Πάρου. Ὁ πολῦτιμος λίθος, ἐφ' οὗ εἶνε ἐγκεχαρμένον ὁ περιφρῆμος ὕμνος τοῦ Ἀπόλλωνος, θὰ τεθῇ ἐν τῷ Μουσεῖῳ ἵνα μὴ φθαρῇ ἐκ τῆς ἐπηρείας τῆς ἀτμοσφαίρας. Ὁ ἀντικατασταθῇ δὲ διὰ νέου λίθου, ἐφ' οὗ θὰ χαραθῇ τὸ ἀρχαῖον κείμενον.

— Εἰς τὰς ἐν Κρήτῃ ἀνασκαφὰς, ἐπὶ τῆς ἀρχαίας πόλεως Φαιστού, ἐπιβήπουσιν οἱ διαρρεπτεῖς ἀρχαιολόγοι κ. κ. Λουδ. Περιογκίνης καὶ Λουδ. Περνί, κατ' ἐντολὴν τῆς ἰταλικῆς Κυβερνήσεως. Ἐκ τούτων ὁ μὲν πρῶτος εἶνε ὑποδιευθυντὴς τοῦ Μουσείου τῆς Φλωρεντίας, ὁ δ' ἕτερος διευθύνει τὰ μουσεῖα Νεαπόλεως καὶ Πομπηίας.

ΔΙΑΔΕΞΕΙΣ

Ἐν τῷ Ἀθηναίῳ Πιτεστίῳ τῆς Ρωμουνίας ὁ καθηγητὴς Ν. Βανέσκου ὠμίλησε διὰ μακρῶν περὶ τοῦ

θεάτρου παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησιν. Ὁ ρήτωρ ἐδικαιολόγησε τὴν ἐκλογὴν τῆς ὑποθέσεως δεῖξας ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὴν ἀδιαφιλονείκητον σπουδαιότητα ἣν ἐνέχει διὰ τοὺς συγγρόνους λαοὺς ἡ διδασκαλία τῆς ἐλληνικῆς ἀρχαιότητος. Καταδικάζει τὴν παρατηρουμένην ἀδιαφορίαν παρὰ τοῖς νεωτέροις λαοῖς διὰ τὰ ἀθάνατα μνημεῖα τῶν παρωγγημένων μὲν ἐποχῶν ἀλλὰ πάντοτε λαμπουστῶν ἐν τῇ διαρρέουσι τῶν αἰώνων. Ἐπιμένει ἰδίως ἐπὶ τῆς μεγαλοπρεπείας μετὰ τὴν ὁποίαν παρουσιάζεται ἡ ἐλληνικὴ φιλολογία καὶ τῆς ὁποίας τὴν μεγάλην ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου παγκοσμίου πολιτισμοῦ αἰσθανόμεθα καὶ σήμερον ἀκόμη. Μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν ταύτην ὁ κ. Βανέσκου δεικνύει τινὶ τρόπῳ τὸ ἐλληνικὸν πνεῦμα εὖρε τὴν λαμπροτέραν ἑκφάνσιν ἐν τῷ θεάτρῳ ὅπερ σήμερον ἀκόμη ἀποσπᾷ τὸν θαυμασμὸν τοῦ κόσμου τῶν γραμμάτων. ἔπειτα ἐξετάζει κατὰ πόσον ἀνταπεκρίθη τὸ ἐλληνικὸν θεάτρον εἰς τὴν ἐν γένει κοινωνίαν καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἐπιστήμας διὰ τὰ φάσματα τοιαύτην ἐπίζηλον περιωπὴν.

Μίαν ἐκ τῶν ἐξηγήσεων τούτων τῆς ὑπεροχῆς ὁ ἀγροητὴς τὴν εὐρίσκει ἐν τῷ ἰδεῶδει χαρακτῆρι τῆς ἐλληνικῆς τέχνης ἀνταναλωμένου ὑπὸ τὰς ὥραιστορας περιστάσεις καὶ ἐν τῇ ἐλληνικῇ τραγωδίᾳ. Δεικνύει κατόπιν πῶς τὸ θερησκευτικὸν αἶσθημα ἀποτελεῖ ἐν τῇ ἐλληνικῇ κοινωνίᾳ σημεῖον ἡθικοποιήσεως τελείας. Ὁ ἐλληνικὸς Ὀλυμπος παρουσιάζει πρωτότυπα ὑψηλοτάτης ἡθικότητος. Παρατηρήσεις κάμνει ἐπὶ τῆς μεταξύ παλαιοῦ καὶ νέου θεάτρου διαφορᾶς, ὅσον ἀφορᾷ τὸν χρωματισμὸν τῶν ἡθικῶν παθῶν καὶ ἀποκαλύπτει τὴν ὑπεροχὴν τοῦ πρώτου ὅπερ οὐδέποτε προκαλεῖ συγκινήσεις βίαιας. Ἀποτείνεται πρὸς τὸ πνεῦμα, ἀφοῦ ἄλλως τε, ἅπαντα ἡ ἐλληνικὴ ἐπιστήμη καὶ τέχνη διακρίνονται διὰ τοῦ χαρακτῆρισμοῦ τούτου.

Κατόπιν ὁ ρήτωρ θίγει ὅλας τὰς εὐνοϊκὰς διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἀπαρμιλλοῦ τούτου θεάτρου περιπτώσεις ἃς ἐπεξηγεί διὰ τῆς ὑψηλῆς ψυχικῆς μορφώσεως τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ. Ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ παρατηρεῖ τὴν ζωηρὰν ἀντίθεσιν τὴν ὁποίαν παρουσιάζει ἡ νεωτέρα κοινωνία, ἐν ἣ ἄνευ τοῦ ἐλαχίστου ἐλέγχου ἐκλέγονται τὰ θεάματα, ἅτινα ὀφείλουσι νὰ ποδογετῇσιν τὸ πνεῦμα τῆς νεολαίας. Καταδικάζει τὰς ἀσέμνους καὶ ἀκατεργάστους παραστάσεις τῶν θεάτων μὴς αἵτινες παρὰ τοῖς Ἕλλησι δὲν ἦσαν γνωσταὶ οὔτε παρὰ τοῖς νέοις οὔτε παρὰ ταῖς γυναῖξι, καὶ περὶ τῶν ἐπιστᾶ τὴν προσοχὴν ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ τούτου ἡθικοῦ μέρους τοῦ ἐλλ. θεάτρου

ΕΓΚΑΙΝΙΑ

Τὴν 19 Ἀπριλίου, παρισταμένου τοῦ Γάλλου ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Σωμιέ ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν Δελφοῖς νέου ἀρχαιολογικοῦ μουσείου, ὅπερ εἶνε ἀπλοῦστατον κτίριον, ἀνεπίδεικτον καὶ μὲ πολλὴν φῶς. Ἐντὸς τοῦ Μουσείου ἐστήθη ἡ προτομὴ τοῦ χορηγοῦ ἀειμνήστου Συγγοῦ. Ἡ προτομὴ εἶνε ἔργον Γάλλου γλύπτου, τοῦ Βερλέ. Παρίσταται ὁ Συγγρός φέρων τὸν Μεγαλόσταυρον

Η ΜΙΚΡΑ ΕΠΑΙΤΙΣ

ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΖΩΓΡΑΦΟΥ FERRAULT

Ἔργον θαυμάσιον — Φωτοτυπία μεγάλου σχήματος

ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΕΦΕΤΕΙΝΟΝ ΔΩΡΟΝ ΤΗΣ "ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΣ,"

Πρὸς τοὺς προπληρώοντας συνδρομητάς της

✻ Η "ΜΙΚΡΑ ΕΠΑΙΤΙΣ," ΕΞΕΔΟΘΗ ✻